

on, waimude arro järrele wõtma; teie peate talle peäle arwama sedda möda kui iggaüks jouab süa." 2 Mos. 12, 4. ja mõttes: Wata, siin on jo Jummal selge kässo sanna, et peab hulga-keste kokko tulles; kes siis woib sedda hukka moista? Minna ja mo naene, kes waimolik-kuist asjust küt weel ei moista surest, ei woi meie pasa-talle mitte ärrasüa, küllab nabred peawad siis aitama! —

Ja neid nabred olli ka, kes ennes on tun- nud, et se luggeminne Pühhapäwal pärrast louuat neil ei olnud mõnnus ühtegi, kui nemmad ainohäsi ollid, ja ommad süddame mõtted ei woinud teistele räkida, egga nende us'ust ennast kinnitada ning läbbisõjendada. Monnikord ka tahtsid küt ühhegi laulo laulda, agga ei sanud sellega jone peäle, sest ep olle antud iggamehhele, laulo wiisid meles piddada. Agga hulga-keste läks kauniste korda.

Ja mis üks ei teadnud, mõistis teine ärra- selletada; kui monni ehk olli pitkaldane südda- mes, teised õhutasid tedda jälle üll's ellule; ei seistud ka nende koddose kokkotullemisse

wašto nüüd polegi nenda, kui muiste, sest et pühhapäwal keif kokkojosis; läksid nüüd neist agga möda. — Agga egga nemmad süski ka kannatamisest hopis ilma ei jänud; sest üks on ikka, kes nisuggused asjad jo wannast aia- st ial ep olle tahtnud sallida, sest et nemmad temma seädušsega ei tahha ühte minna, mis temma Paradisis esiwannemattele jo ette pannud. Agga wanna Kristlieb ja temma sõbrad said arro sest, et Jhsand selle õ-lambiga, head juhhatamise märki neile olli annud, ja said sedda Waimo-õlli küllait, kui Jhsanda Walgus paistada, keif sedda tiggemat ja põrast suggu.

4.

Ühhe warga pödrimine.

Ühhes küllas, ühhe pennifoorma maad B lin- nast ärra Saksamaal, elas üks jummalofartlik tallopoeg, kes Onnisteggiat tundis ja armaštas. Üks teine tallopoeg, kes ille temma oue elas, tahtis ükskord kuulda, tedda Jummalat palluma, ja tulli sepärrast ühhel õhtul hiljokeste temma kambri akna tahha, kus ta palludes omma Jum-